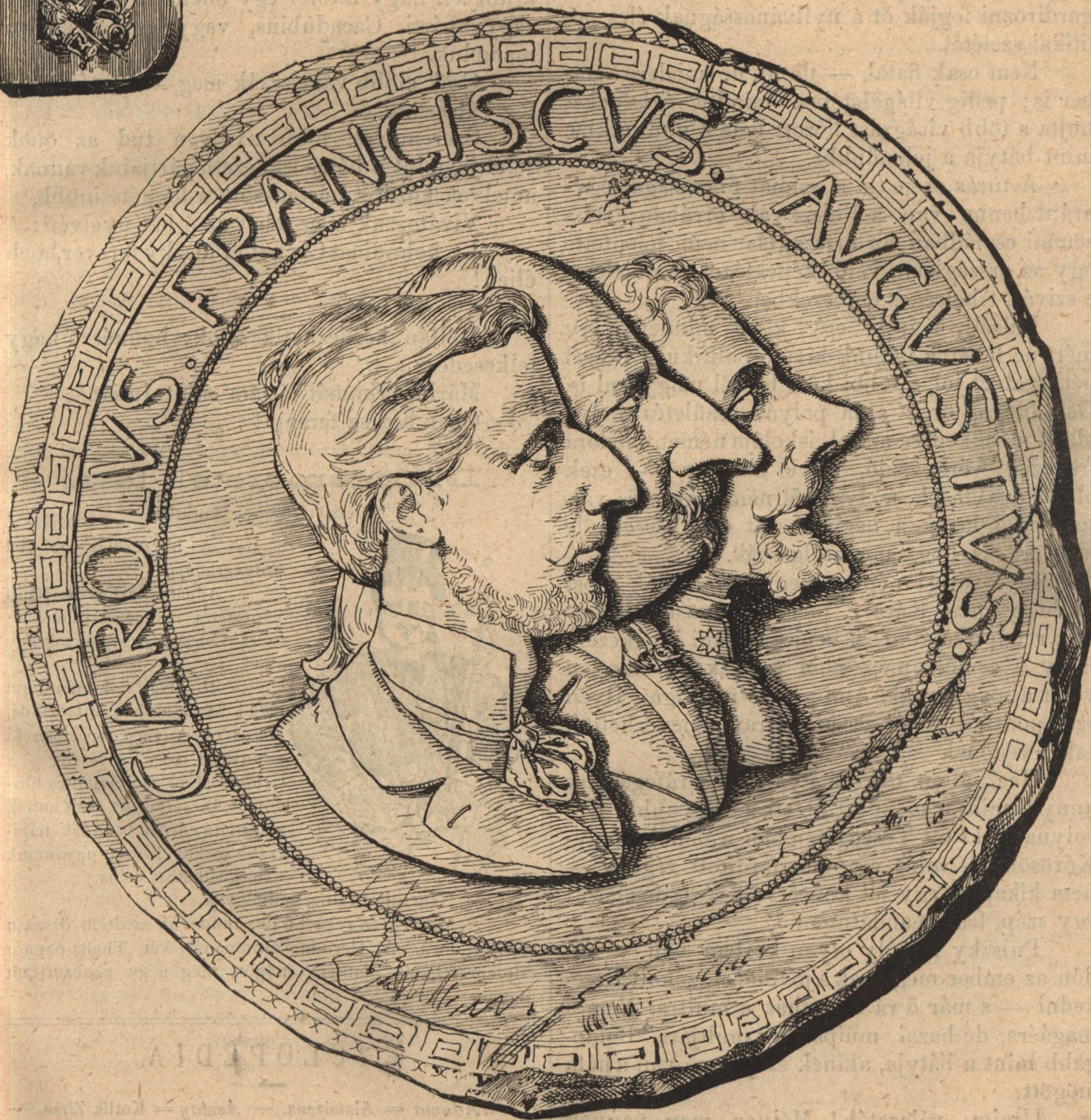

BORSSZEM JANKÓ

Uj emberek: Pulszky Károly.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

Új emberek.

Pulszky Károly.

Még fiatal, hát jó, hogy nem maga jelen meg az első oldalon, hanem segítségére adjuk a nagy Ferencz papát és a kis Guszti bácsit, akik gardirozni fogják őt a nyilvánosságnak éles politikai szelétől.

Nem csak fiatal, — de új, de modern ember is; pedig világéletében mind a régiségeket bujta s több virágzást hozott bele a multunkba, mint bátyja a jelenünkbe.

A turás ereje s a szimat finomsága egyaránt benne van a Pulszkyak orrában; soha semmi családban az orrszaglás nem jelentette úgy az országlásra való képességet, mint jelenti e szívós, tehetséges emberekben.

Pulszky Károly egy kissé minden, s így mért ne lehetne nálunk kiváló politikus? Beszél hét nyelvet jól, a többi közt beszél magyarul is. Őse belga, öreg apja polyák, születés helye olasz, nevelkedése angol, iskolája német, modora francia, vére zsidó, szive magyar, — ezek olyan kvalitások, melyekből nem csak arra váltott jogot, hogy a házban szót emelhessen, de még arra is, hogy meghallgassák.

A fővárosi népnyelven úgy hijják most őt, hogy *ötvös* Károly, mert az ötvösmű-tárlatnak rendezése által ő is bebizonyítani igyekezett, hogy a zsidók még nem szívták ki minden vérét a magyarnak. Ami persze nem igaz. Ilyen szempontból tehát őt is bátran elnevezhetjük saktervédőnek.

Használjon neki e gyalázatos ráfogásunk annyit, mint a mennyit ártott a nagyobbik Károlynak, aki ott Tószög tájékán, valahol Nagy-Kőrösön — mint egy megfordított régész — nem kikapart egy jól konzervált régi, de elásott egy szép, friss mandátumot.

Pulszky Károly olyan korban van, a midőn az ember még csak a jövőjével szokott dicsekedni — s már ő rá mutathat a multra. Nem a magáéra, de hazai műiparunk multjára. Boldogabb mint a bátyja, akinek szép jövő van a háta mögött.

Uraim, választók! Mélyen meg vagyok felőle győződve, hogy ha szavazatukat újmódi köcsögbe s nem ásatag urnába dobják is: Pulszky

Károly ezért nem fog támasztani nehézségeket s elfogadja.

De ne feledjék el, hogy azon se fog busulni, ha elbukik s nem lesz az önök képének országos viselője — ő, aki egy egész országos képtárt rendezett és legalább is olyan nagy mesterektől, mint a milyen nagy mester egy ellenzéki kortes, egy zagyvapárti Cacadubius, vagy egy tiszapárti mameluk.

Csak előbb válaszszák meg — azután majd fog választani ő.

Szerencsére több nyelven tud az önök jelöltje, mint a hány színezetti pártjaink vannak, amelyek közül a háromszínű a legkétszínűbb.

Vivátozzuk meg tehát az ő hét nyelvén:

Le kohndidat Carletto Pulszky forever hoch éljen!

*

Méltán kérdezhetik önök: honnét e nagy lelkesedés?

Márkus Emmát láttam mint Juliát.

Cherchez sa femme!

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: *Bukovay Absentius.*

— A bliczczölés az élet potyagrafiája.

— Adhatják azt az R. Nánit 150-szer a nemzeti színházban, azért »Csicsóné« mégis csak egy van!

— No, ilyet se konferáltam még! Kirugtatok a futtatáshoz, hát az egyik versenypáripán ki gunnyaszt nagy kényesen? — a Czingár Máté tandijmentes filozopter. Dicsérem az eszit annak a futtató úrnak! Annál nápiczabb jockey firmát ugyancsak nem találhatott volna.

— Nem mind zálog, ami fénylik.

— Május 1-én reggel 6 db. randevút szedtem össze a városerdőben. A Hermina-kápolnánál két Thalia-papnőt csiptem fel, az állatkert mögött meg négy szobaczcizát fogtam.

ENCYCLOPEDIA.

Adoma = Alamizsna. — Asztag = Kotlik Zirza. — Gramatika = Drogeria. — Takarmány = Paplan. — Ugron = Balhet.

MÁRIA ANNA.

PRÁGA városának zúg minden harangja,
Gyászt hirdet az ércnek búbánatos hangja,
Büszke Hradzsín váron
A fekete zászló búsan meg-meglebben, —
Egy királyné fekszik benn a czinteremben
A halottas ágyon.

Egy királyné halt meg — s népek, birodalmak
A nagy halálhírré össze nem riadnak.
Csak a szelid részvét,
Mely egy könnyel áldoz minden pihenőnek,
Ki többé nem ébred, — adja meg a nőnek
Ma is osztályrészét.

Hült testét most tették csak a ravatalra,
De ah! szive vert bár, — rég meg volt az halva —
Most csak nyugtot lele;
Könnyeitől ázott bús özvegyi fátyla,
Elltakarta, hogy a világ nem is látta —
Ez volt szemfödele.

Nem közöttünk halt meg, nem is köztünk éle,
De azért, hogy rá most az éjeknek éje,
Örök álom borult, —
Mert érinté egykor István koronája —
Megérdemli tőlünk — tegyük a sirjára
Egy cziprus-koszorut.

Milyen legyen az új Országháza?

— Szak-vélemények. —

Nem kell a Stájdli-stylus!

Én az antisemita-stylust pártolom.

Hogy milyen az, fogják kérdezni? Nagyon egyszerű. Alapkő helyett egy sakter falaztatik be. Az épületnél minden egyenes vonal kerültséssé, mert a sakterkés is egyenes; hasonlókép minden görbe vonal, mert az bizonyos faj orraira emlékeztet. Tehát sem egyenes, sem görbe vonal — máskülönben teljes szabadságot adok.
Onody Géza.

*

Főlöszleges költekezésnek tartom az egész építkezést. Hisz épen most emelnek Berlinben egy igen szép nagy parlamentházat — elférnének abban mi is. Ha azon-

ban — mint sajnosan gyanitom — ez a vélemény egyelőre többségre nem számíthat, úgy mégis csak a góth stylnak adok elsőséget, mert az germán styl. Csupán azt óhajtom, hogy a szónoklatok a kész házban stylszerűek legyenek. Német stylhez német beszéd.

Steinacker Ödön.

*

A góth styl!

Nemde?

Igen, ó igen!

Hisz a körmeimet is csucsivesre faragom. Finom éleinek enyh-vakarása alatt olvad édes dörmögéssé imádtott Boldizsárom sötét haragja s érzi magában támadását szokatlan érzéseknek. E kecskezelésre főleg akkor oszlik ádáz busongása, midőn a kaszinóbul mint leforrázott *vizi* góth jön haza. Felejt, remél és tud.

A góth stylnek főséges merevsége és vonalainak ünnepies összeborulása, ezt köben kifejezve látni, dicső!

Ez az igazi stylus — góthomiglan, gótháiglan!

Lengenádfalvay Kotlik Zirzabella.

*

Minek az a töméntelen kiadás?

Mintha nem volna czélabbirányu azt a tizenegy milliót napidíjjakra, élemedett képviselők s kisvarczolt népbódogítók számára fordítani.

Csalár Zsigmond.

*

Tizenegy milliót költenek a palotára.

Aztán majd mi marad a megnyitási ódának a jutalmára?

Semhogy kevesebbre pályázzak, inkább — pályázok s lenyergelem Pegazilausomat.

Lähherlikk!

Titán Laczi.

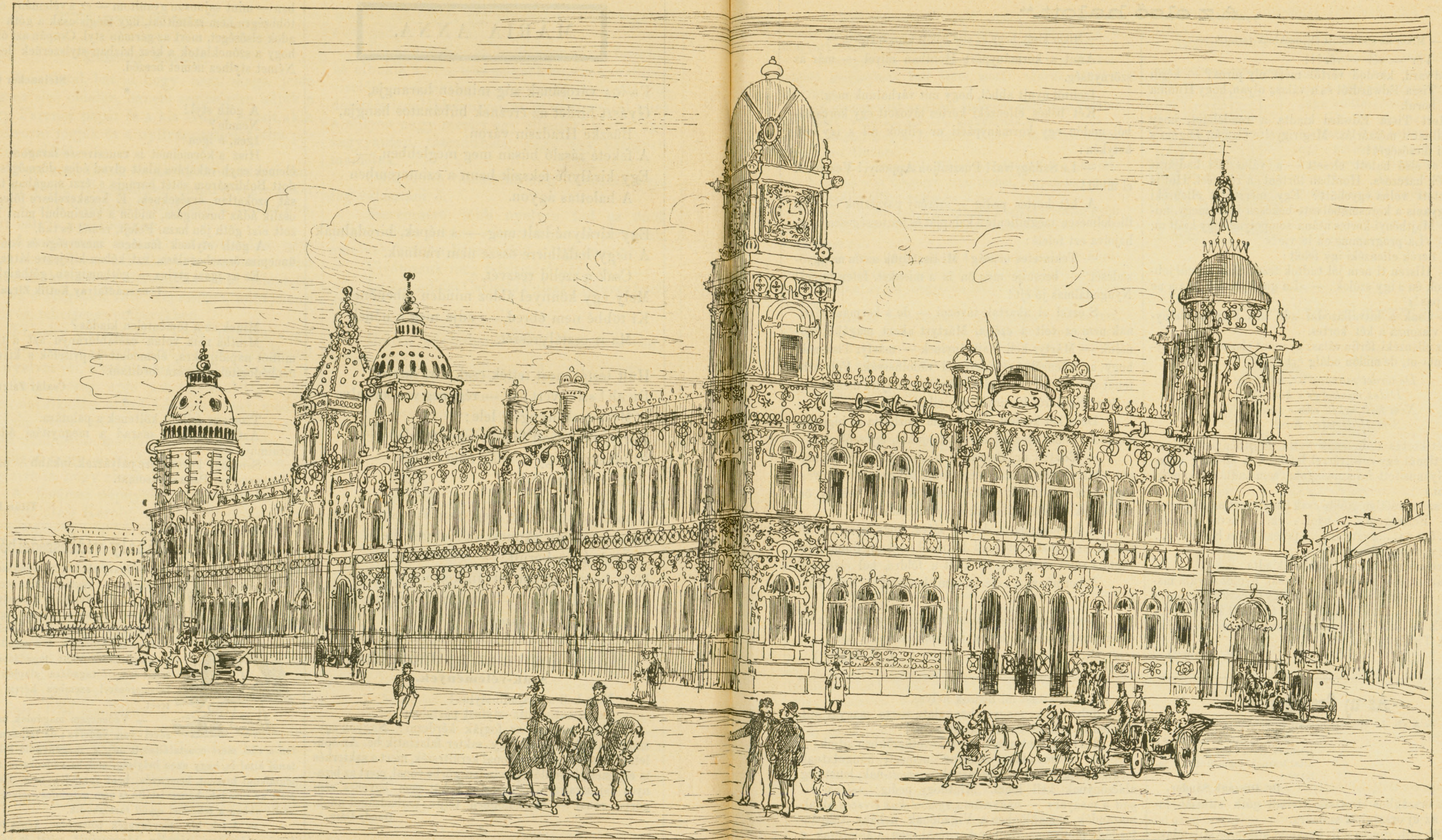
Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

— Igaz, tek. kir. Törvényszék, hogy védenczem a végtárgyalás során beismerete, hogy a kérdéses bünelekményt elkövette; azonban kérem figyelembe venni, hogy ugyan ő a cselekmény elkövetését *kétszer*, t. i. a csendőrség és a vizsgálóbíró előtt tagadásba vette, tehát *kétszeri* tagadása alapján *egyszeri* beismerésével szemben kérem fölmentését.

— Védenczem magánlak megsértésével van vádolva; de teljesen alaptalan a vád, mert constatáltattott még a magánvádoló kikészített tanui által is, hogy azon helyiség, melybe védenczem állítólag jótalanul bement, bemenéven bent maradt: nem magánlak, mert az nem lak, hanem istálló és nem *magánlak*, mivel magánvádoló abban a tehénnel *együtt* tartózkodik.

— A tek. kir. törvényszék bölcsesége képes lesz fel-fogni védenczem végtelen bárgyuságát, miért is kérem fölmentését.

AZ UJ ORSZÁG-HÁZA.

(A »Borszem Jankó« műépítészének tervezete.)

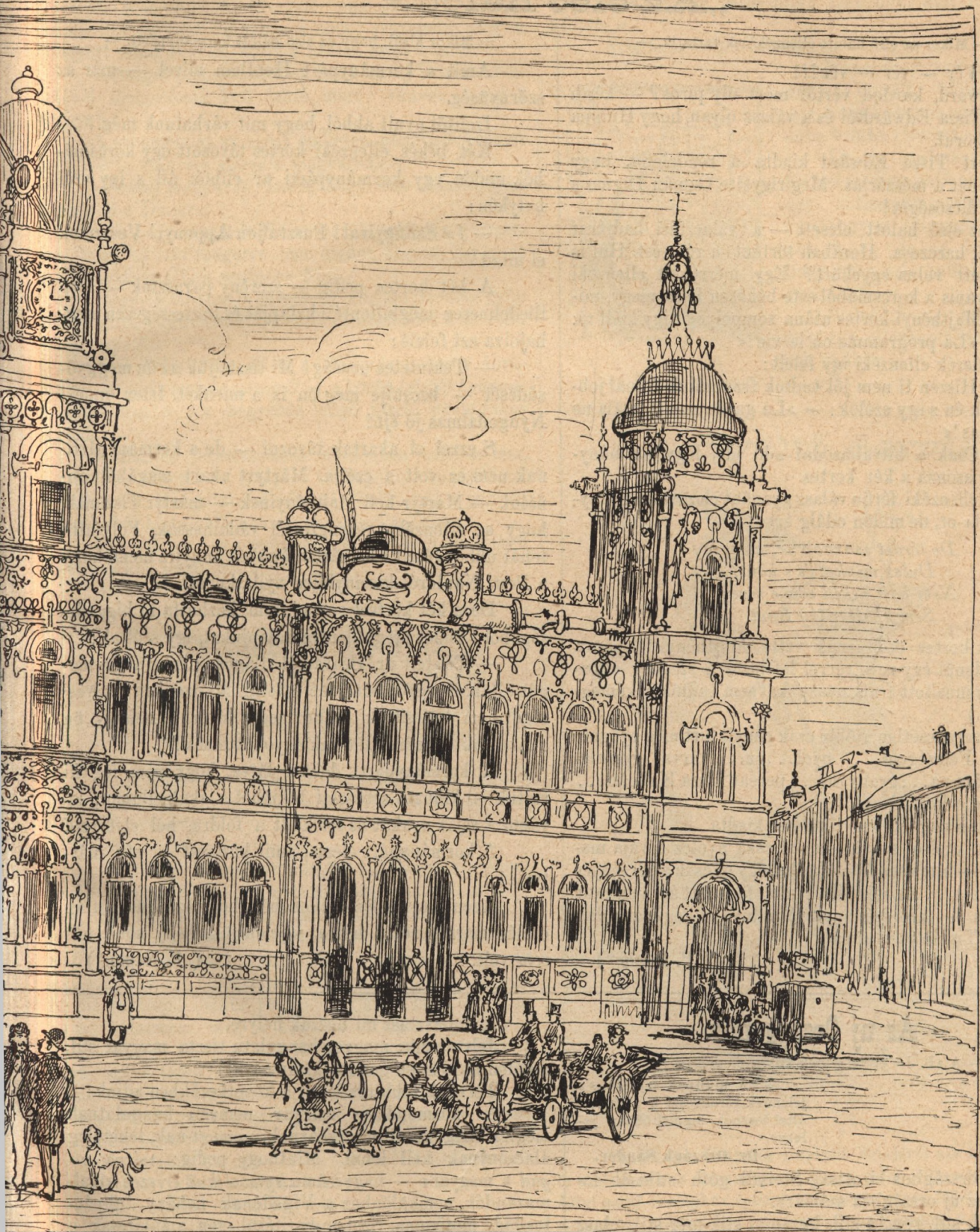

A digitális változat a MEK Egyesület (<http://mek.oszk.hu/egyesulet>) megbízásából, az ISZT támogatásával készült.

A Z U J O R S Z Á G

(A »Borsszem Jankó«)

G-HÁZA.

ének tervezete.)

„Az első halott.”

— Mikor az első halott ellenzékiek tartatik. —

Vér — vér — vér!!!

Edward, kardod vértől mért oly piros? — kérdi Hunnia Tisza Edwárdtól és a válasz olyan, hogy Hunnia gyászba borul.

Mert Tisza Edwárd kiadta a rendeletet, hogy megindulhat a mérszálás. Megirigyelte Ozmán Digma s a Máhdi dicsőségét!

S az első halott elesett — a választási hadjárat egy derék harciosa. Hontban történt a rémeset. Hol is történhetett volna egyebütt? Egy mérsékelt ellenzéki orvos ugyanis a korcsmából este békésen haza megy, midőn két Majthényi-kortes utána sompolyog s így kiált rá:

— »La programme ou le vie!«

A derék ellenzéki így felelt:

— Hiszen ti nem jól tudtok francziául. Annál jobban tudok én s így szólok: — »La garde meurt, mais ne se rend pas!«

— Csak a hitvallásodat add ide, légy kormány-pártivá, viszonzá a két kortes.

Az ellenzéki férfit válasz gyanánt elszavalta Garaytól »Kont«-ot, de midőn odáig ért:

De térdet zsarnok ur, hogy így

Dulsz minket és e hont,

Nem hajt neked sem e sereg,

Sem Hédeváry Kont.

ezt a két kortes célzásnak vette Majthényi főispánra és kegyetlenül egy revolverrel lefejezte a szegény ellenzékit. (Gyanusított francziáságukat sem tudták neki megbocsátani.)

A szerencsétlen utóbbi csak ennyit birt még nyögni:

— Feleségem... nyol...cz... árva gyermeke...m... ősz na...gyanyám... pereat Tisza Kálmán... hok lebe die Pesti Napló!...

Aztán szeplőtelen lelkületét kiadta.

Bár utolsó szavai szerint csak nyolcz árvája maradt mi — hitelesen értesülünk, hogy ez csak a törvényes árvák száma... Azonkívül tizenhat fogadott árva maradt utána. És — két ősz anya. Mindnyájan egybangulag átkozzák Tiszát és uralmát.

(„P. Napló.”)

— Mikor kisül, hogy az első halott kormánypárti. —

Amit a kormánypárt Hontban mivel — már az szörnyűség.

Izelitőt nyujt abból, hogy mit várhatunk még.

Két békés ellenzéki kortes távozott egy korcsmából, midőn egy kormánypárti ur elibök áll s így szól hetykén:

— Le Szilágyival! Pusztuljon Apponyi! Vesszetek el mind!

A két kortes pedig — szerény parasztok — szép illedelmesen megbillenté a kalapját és tisztességesen meghajolva ezt felelé:

— Tekintetes uraság! Mi tiszteljük az ön meggyőződését — becsülje meg ön is a mienket. Isten önnel! Nyugodalmas jó éjt!

S ezzel el akartak távozni — de a kormánypártinak nem ez volt a célja. Mátyrtyt akart magából csinálni. — Mátyrtyr kell Majthényinek — mátyrtyr Tiszának, hogy az ellenzéket vérengzéssel vádolhassák. Folytatta tehát dühöngéseit s orczátlanságában annyira ment, hogy a Pesti Naplóról kicsinylőleg nyilatkozott.

De a két kortest semmi sem hozhatta ki higgadt-ságából s ismét megbillentve kalapjukat, így szóltak:

— Tisztelt ur! Szavaiból világos, miszerint ön magát általunk agyon szeretné tettetni. Mi azonban e sziveséget nem teljesítjük, méltóztassék kitérni, nehogy ön akaratum ellenére általunk agyonüttessék!

A kormánypárti doktor látva, hogy nem fog ki rajtuk — kihuzta sebészeti tokjából a skalpellumot, levágta a saját nyakát és lefeküdt a földre, hol elvérzett.

A kormánypárt elérte, amit keresett — van mátyrtyrja!

Azon hiresztelések ellenében, hogy az elhunyt után család maradt volna hátra, kijelentjük, hogy soha nő sem volt.

(„P. Napló.”)

Az új Ország-ház.

— A »B. J.« építészeinek különvéleménye. —

— »A multnak emlékei s a jelennek törekvései a góth styl által lesznek legméltóbban jelezve.«

Dr. Ország Sándor.

Az országghos bizottság Steindl góth stilusát fogadta el az új országgház számára.

Góth stil, román stil, byzanci stil, mór stil, olasz és franczia renaissance — ezek zúgtak ki a nagy vitából.

Senkinek sem jutott eszébe egy, ez alkalomra különösen tökéletesítendő magyar stilt hozni javaslatba.

A mulasztást mi hozzuk helyre.

Jelszavunk: magyar hangulatu tiszta magyar stil, minden idegennek gondos kizárásával!

Tervünk főbb részleteit a következőkben adjuk:

A közmondásos magyar nemzeti hangulatnak megfelelőleg, az új országgháznak nyomott-nak, lehetőleg alacsonynak kell lenni. Minthogy pedig: »sírva vigad a magyar« — nagyszámu symbolikus ereszek alkalmazandók, nemkülönben a Vigadónak néhány tulipántos-láda motívuma. Szobor diszítésül igen ajánlatosak e célra a vigadóbeli zsinóros szolgák.

Az új parlament helyisége hiven a magyar nadrágban kifejezett gondolathoz, legyen mentől szükebb.

A homlokzaton süvegelő nemzetiségek lesznek szimbolizálva, mert azt tartja a nóta: »süvegelje meg a magyart mind az oláh, mind a német, mint a *góth!*«

Kétséget sem szenvedhet, hogy az új háznak kelleténél *drágábbnak* kell lenni, mert: »*kárá*n tanul a magyar.«

A szimmetriát az egész épületen gondosan kerülni kell, mert: »*nincsen párja* a magyarnak.«

»*Vakulj magyar!*« Intés, hogy *vak-ablakok* sora nézzen le a Dunára.

»*Talpra magyar!*« Kőbe szorult szózat a nemzet-hez, hogy ha már tengerre nem mehet, tegyen úgy mint a tót atyafi és álljon »*talpra*« ő is.

»*Gyöpre magyar!*« Minthogy a telket jelenleg gyöpr nem diszít, legrövidebb idő alatt gondoskodni kell róla, hogy *verje föl*.

Ami a részleteket illeti, a főkupola *kulacsot* ábrázoljon, kockás mezeje *szüregallért*, a közép tetejét *kucsmakupozat* diszítse, s a hegyében lengő zászló nyele *fokos* legyen.

A diszítés természetesen mindenben *zsinóros* lesz, ahol lehet *lánczos* és *lobogós*. Oszlopokul *buzogányok* kinálkoznak. Hangulatos diszítésül ajánlkoznak a padlásnyílásokból kiszolgáló *kaszák* és *kukoriczafüzérek*.

Egy szóval: az országháznak minden tekintetben *extrának* kell lenni, mert:

Extra Hungariam etc.

SUTTYOMBERKI BÁRIUS

a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt.

Titkos policziám a következőket jelenti a kerületből:

Múlt vasárnap Kaján Pista házánál összegyűlt egy csapat választó — számra vagy huszan és tanakodtak a választásról.

Pityóók Marczy így szólt:

»Barátim! Tisztelt választók! Igen szomorú idöket élt ez a mi kerületünk a múlt választásoknál. Nem folyt bor; alig kellett a pógárok felét befuvarozni a szavazásra — nem volt semmiféle mulatság, a szegény kortes majd hogy éhen nem vezett. Ha kérdezzük, hogy mi ennek az oka, azt tapasztaljuk, hogy az *ellenjelölt hiánya!* Igenis barátim! Nincs rosszabb valami, mint egyhangulag választani meg a képviselőt, mert olyankor a képviselőjelölt ur nem igen fizet és a szegény választó pógár azt se tudja: volt-e választás vagy se? Egészen elesik választási kis keresetétől. Azt akarjuk-e, hogy ez a szomorú idö most ismétlődjék, hogy megint ne legyen semmiféle pénzforgalom s a torkok kiszáradjanak?«

El szavakra hangos »Nem! Nem!« kiáltások halatszottak és: »Bort nekünk, bort.«

Mire Marczy ekkép folytatá:

»Hogy a jelölt ur pénzmagot vessen el a kerületben, arra nem lehet másképen kényszeríteni, mintha ellenjelöltet állítunk fel, aki derekasan megizzasztja. Én tehát azt vagyok bátor indítványozni, hogy Sutytyomberky

Dari ellen valami antisemitát találjunk, akit fel lehet állítani.«

Általános volt a lelkesedés.

Marczyt az asztalról — melyről beszélt — fölemelték, úgy, hogy fejét a mestergerendába ütötte. (Nemzeis!)

De az eredmény azért tökéletes. Ugy hallom, fogtak egy antisemita csizmadiát, kivel ugyan csizmadiát fognak fogni, de az bizonyos, hogy meg kell nyitni a bugyelláríst.

Sietek haza, különben még egy ellencandidátust tolnak eleibém!

— Pakkolj Pista!

Az üvöltő dervis.

Csa-Tári a Gülbaba sirjának tetejéről azt kiáltozza le a hívőknek és dzsauroknak, hogy nem illik addig gondolni az új országház építésére, a míg ez a vén földel ki nincs reparálva. Előbb jön a rózsza-anya, csak azután a honatyja. Allah — hu! Allah — him! Bimsallah, masallah, büllümbüüm! Chachája — machája — chacharachája!

Rócsild ur.

— A »Budapesti Hírlap« vezércikke. —

Schönerer ur beszélt. Hölgyeim, tudják-e, hogy Schönerer ur kicsoda? — Hogyan? Nagysádtok nem tudják? — Oh, Schönerer ur igen jeles férfit! Bismarckkal közel rokonságban áll (amaz a Bismarck-Schönhauzen, emez a Schönerer-Bismarck ágról szakadt.) Tehát Schönerer ur beszélt, bájos hölgyeim, még pedig sok szépet és igazat. Különösen igazat, mert ugyanazt mondta, amit mi már régen csevegünk; hogy Magyarország Rócsild kezében van és mi mindannyian Rócsild rabjai vagyunk. Igenis, uraim. Önök Rócsild rabszolgái és Önök bájos hölgyeim — szomorú de igaz! — Rócsildnak a rabszolgái. — Önök azt hiszik, hogy Magyarországon I. Ferencz József uralkodik? — Tévedés hölgyeim és uraim! Itt Rócsild uralkodik és Tisza az ő kajmakámja. — Ez szomorú valóság, bájos nagysádkám, bár meglehet, örökre titokban maradt volna, ha a mi szellemes csevegeink és Schönerer ur államférfiúi szónoklata föl nem derítik a szomorú valót.

De lehet-e ez másképp, hölgyeim és uraim? Mikor évi bevételünk csak 2573 millióra rugnak, kiadásaink pedig 7894 millióra, eszerint deficitünk megközelíti a 300 milliót és 158,940 milliónyi adósság nyomja a vállunkat? Hivatkozunk Stuart-Miltonra, a jeles francia nemzetgazdára és Leon Sájlok angol miniszterre, hogy így nem lehet tovább gazdálkodni. Ha Tisza ezt nem látja, akkor süsse meg a tudományát.

Istenem, istenem, mi lesz belőlünk! Államadósságunk törlesztése képezi most hazafias szerkesztőségünk főgondját. Meg kell adóztatni a tiszta inget — mint az örült fényezés tetőpontját. Meg kell adóztatni minden nem a mi lapunk által mondott szójátékot. — Szóval, ne féljenek hölgyeim és uraim, mi kellem- és szellemesen meg fogjuk menteni a hazát.

Apró hírek.

☞ A képviselőházban nagy az izgatottság. A képviselő urak az ablakon kibeszélnék, hogy az ajtón bejöhessenek.

* * *

☞ A Rócsild zsidó lejött Budapestre megnézni a mi ötvösmű-tárlatunkat. Nagyon tetszik neki s nagy kedvét leli benne. Hogyne? Hiszen nem sokára ez is az övé lesz! (»B. Hírl.«)

* * *

☞ Tizenöt millió egy országházra! Tizenöt millió! Akkora summa, hogy még deficitnek is sok!

* * *

☞ A képviselő urak most három osztályba sorozandók. Az egyiknek kerül kerület, egy másikat kerül a kerület, a harmadiknak ismét kerül kerület, de *sokba*.

ÜLETLEN GOMBOK.

— Kataszteriádák. —

— A kataszter az a tudomány, mely számítással bizonyítja be azt, mennyivel több jövedelme van a földbirtokosnak, mint a mennyit tényleg bevesz.

— A kataszter és a gazdasági váltó rendszer elannyira szoros összefüggésben van, hogy némely kataszt. hivatalnok úgy beleélte magát a váltó rendszerbe, s erre annyit áldoz, hogy alig kap ki valamit a fizetéséből.

— Legnagyobb hibája a kataszternek, hogy ma holnap vége lesz. Pedig az szent igaz, hogy mikorra bevégezzük, tökéletesen a kisujjunkban lesz az a tudomány, hogyan kellene jó katasztert készíteni, — s így a kataszternél jó lenne az előttünk levő szép példát követni, melyet a Lipót bazilika építése nyújt.

— Minden mulandó a világon, csak a kataszter nem; mert ezt váltig fogja emlegetni minden adófizető.

— Mig a kataszter el nem kezdődött, annyi jó föld volt Magyarországon, hogy nem fért be a határba; dicsérte mindenki a birtokát. Most: széles e hazában nincs olyan gazda, ki beösmerné, hogy legalább *meglehető*s földje is van.

— A szőlők tiszta jövedelme nem azért magas, mert megérdemelné, hanem azért, hogy a magyar leszokjék a pálinka-ivásról; mert elkeseredve a szőlő magas adóján, büszke magyar dacczal meg fogja inni minden borát.

— Hogy a kataszter teljesen tökéletes, mutatja az, hogy ez nem valami hamari munka; meg van az rágyva teljes tökéletesen, csak hogy még itt-ott reparálni szükséges.

— Ha az a pénz, a mibe azok a papiros nyomtatványok kerültek, a melyekre a becsülő biztosok számításait és javaslataikat tették, mind az enyim volna: most nem irnám én ezt, hanem mint nagy birtokos olvasnám.

— Mig a sorozás tartott, addig a becsülő biztos »kedves tekintetes uram« volt; most, hogy vége van: ha a biztos a községbe megy, a bíró félvállról nézi s büszke megvetéssel így szól: — »Ugy? Az ur az a biztos? Hát még is él?«

— Az a becsülő biztos, a ki saját kétfogatu kocsián jár: az »Tekintetes ur«; a ki pedig a saját négyes fogatát saját uri kezeivel hajtja, ennek már dukál a »Nagyságos« predicatum; a melyik biztos csak előfogaton jár: ez csak »hallja kee«!

— A szakmunkás nem azért dolgozott, hogy a munkája jó legyen, hanem hogy a *sok* és *tömeges* munkát átvéve, az édes díjából házi ur lehessen.

— Hogy a felügyelők, becsülő biztosok, felülvizsgálók, pótbiztosok, díjnokok stb. az állam terhére ne legyenek, legcélszerűbb lenne mindannyit — kitellenék belőlök vagy két nagy falu — az aldunai állam-jószágra telepíteni, mondván nekik: »Ime atyafiak, itt a föld! Szántatok, vessetek s gyakorlatban mutassátok meg azt, a mit elméletileg oly szépen kiszámítottatok! Pap, bíró kitélik a felügyelőből. Jegyző, kántor, esküdő, a becsülő biztosból. A dobos, kisbíró, harangozó, funerátor, csösz stb. a felülvizsgálóból és pótbiztosból. A napi díjjas? — az megmarad parasztnak, a ki dolgozik.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

— Szegény zagypapárt!
A pragramjával nyitot ajtut
bezöz és mégis fejjel megy neki
a falnak. Elveszi a szélsü bol-
tul a kengyeret és maga nem
tod júlakni vele.

— Aztat kérdez a »Boda-
pesti Hírlap«, mit mondja az
exelencz Tiszo Kálmán a Schö-
nerer oraság beszédjéhez? Hát
nem hallutta ide haza és nem

látta még forcsább dalgakat az o tiszteletreméltó ójság és
hojd az exelencz Tiszo Kálmán mit mandta huzzá?
Mast is csak aztat fogja mandani: jodicziomot és lelki
üsmeretet nem lehet senkinek sem nem külsüin odni.

— Az asztrák kereskedelmi exelencz, a herr fün
Falkenhayn, kezdi velönk minden pillonotba háboróság.
Eczer ükrükkel, eczer spirítossal. — Hadja el a herr
fün Falkenhayn! Biztositok ütet, hojd ed kohnfliktus
közötte meg a herr fün Tiszo Kálmán közötte: van ed
akür-spiritosz háboró.

— Alvasom megötközéssel a kis jermekek holon-
dóságáru. Szegény piczike babák! Hozza öket o gólja —
el is viszi öket a gólja.

— Az Istócze oraság edszer oztot prédigolta, hojd
minden madjar gonosztévü mügütte van edj zsidó; hojd
mengyire igoz ez, motatja o példa, mikor o Sovonyó Jús-
kát bekisértek, kettü is vót mügütte — a két zsidó zson-
dár, a Grajsz és o Braun.

VIDÉKI TROMBITA

A Szalay Imre buzája.

»Jevuzsálembé a zsidóval!«

Fukszinkevüülö Imve.

'Tekintetes szerkesztő ur!

Müborgyüülö Imve bavátunk tudvalevöleg vepublikánus.
Mivel republikánus, természetesen demokrata is; mivel pedig
demokrata, hive az egyenlőségnek és mivel végre hive az
egyenlőségnek, uton-utfélen prédikálja a jó somogyi népnek,
hogy: »Üsd a zsidót! Ki vele Jevuzsálembé!«

Sokat bevesz a zsidó gyomra a fekete retekötöl és vörös-
hagymátöl kezdve a tizenkét röpiratig, de Vepublikánkános
Imve szónoklatait a tizedik zsidó gyomra se állja. Nem csuda
tehát, ha Izrael fiai kagállá röffentek össze és nagy fogadást
tettek, hogy nem veszik meg semmi áron az Antiszemita
Imve buzáját.

Es mivel az Istóczy prófétáin is megesik néha, hogy
némi apró pénzekre vagyon szükségük, csakhamar próbára
tétetett a somogyi zsidók jellemzilárdása. Imve bavátunk
vásárra vitte vagy 500 métermázsa buzáját és kínálta fünek-
fának a marczali, boglári és siófoki tözsdéken.

Nem akadt vevő.

Közbeszölö Imve dühös volt; de mivel hiányos törvé-
nyeinkben nincsen paragrafus, amellyel a zsidót kényszeríteni
lehesen valaki buzájának a megvételére, mit tehetett egyebet,
minthogy odább ment vevöt keresni.

Kanizsán csak el lehet adni 500 mázsa buzát? —
gondolja Imvus és oda iványozza a szekeve vudját.

Az első ember, akivel találkozik E. kanizsai gabnake-
reskedő.

»Jó napot kedves E.!« — »Van szerencsém, képviselő
ur!« — »Nem venne meg tölem egy kis buzát?« — »Mért
ne, nagyságos uram?« — »Hogy veszi?« — »11 frt 50 krjá-
val.« — »Oda adom kedves E. Mindjávtt tudtam, hogy magá-
val meg lehet egyezni; maga nem olyan fanatikus saktev,
mint a többi. Hát mikor jöhetek a szevződésévt?« — »Félóra
mulva tessék az irodámba fáradni.«

Imvike nagyon meg volt elégedve a vásárral, annál is
inkább, mert E. olyan magas árat ígért neki, amilyet nem
is várt.

Imve pontosan megjelent az irodában. Elébe teszik a
szerződést, Imve figyelemmel olvassa, mert hiába: hunczfut
a — német és nagy megütközéssel látja, hogy a buza jól
megrostálva stb. szállítandó Jeruzsálembé.

»Ejnye E.,« mosolyog zavartan Imre — ön tréfál...»

»Egy csöppet sem, képviselő ur!« feleli E. »Ha már
egyszer Jeruzsálembé köll mennünk, én csak ott használhatom
a buzámát.«

Zsidófalóczy Imve nem kötötte meg a szerződést, amelyek
után tisztelettel maradtam alázatos szolgája

Köbi

a kekk zsidó gyerek.

A „Borsszem Jankó“ tárczája.

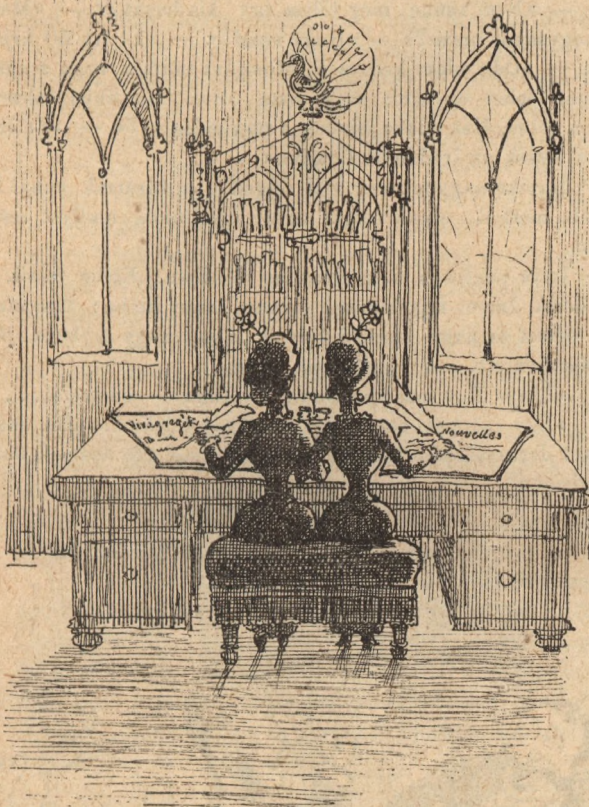
Magyar prózairók.

(14-dik közlemény.)

„A nap fölkelte.“

— A Revue Internationaleból —

Irták: Wohl Janka és Stephanie.

— Csingilingi! — csilingelték a kis harangvirágok. — Ő szereti őt, ő szereti őt! — A szemérmes érzi a szemérmes lesütve rebegte az édes szavakat, s a pajkos kis him-kalinok is szerelemről sutogtak. Csak a pas-siflora¹⁾ hallgatott.

A hold egy halvány sugara elvitte a kerti virágok suttogásait az ablakpárkány²⁾ virágainak; körül tánczolta őket, s aztán besurran a hosszú, keskeny, gót vitrail-on át a boltíves terembe.

Swanilda ott ült a zongoránál; ³⁾ s míg keze annak billentyűin, tekintete messze a távolban révedezett, talán kised nővéreinél, a kerti virágoknál, a kik szerelemről sutogtak. Mindenütt révedezett ez észvesztő tekintet, csak Leanderre nem tévedt soha, Leanderre, a ki sötét szemeit rászégezve, előtte ült egy parányi zsámolyon,⁴⁾

¹⁾ Kálozdy testvérek cs. és kir. udvari művirág szállítók.

W. J.

²⁾ Buchfeld Adolf gyárostól.

W. J.

³⁾ Chmel cs. és kir. udvari szállító raktárából.

W. J.

⁴⁾ Bamberger Frigyes m. k. udv. kárpitostól.

W. J.

Antinous-testén a portugall tengerészek festői egyenruhájában,¹⁾ fürtjeiben a tánczó, pajkos holdsugárral és szívében végzetes, öröklő szerelemmel.

S a tengerész elmerülve Swanilda tengerszinü szemébe, így suttogott:

— Swanilda! Időm lejár. Mire a hold, e regényes fakó legény elbukik alcővejába s a nap — ó, hogy félnem kell e naptól — bihorszugarával megjelen, nekem tengerre kell szállnom. Ó, jöjj velem, légy enyém! Ha addig nem válaszolsz, úgy nem látsz soha többé. Nem lesz sem éjem, sem napom.

Swanilda hallgatott. Chopin Nocturne-je²⁾ oly olvadékonyan epedett ujjacskaik alatt, hogy meglágyított volna egy kemény, s felolvasztott volna egy jégszívet.

— Ő szereti őt — sugta álmában a délignyitő. S a holdsugár kilopózva a parkba, betánczolta a tó tükrét, áruóban csacsogva a hattyuknak, a tritonoknak és a szerelmes kis virágoknak.

— Swanilda! — sohajtott tovább a tengerész, napsütötte arcán a kétség és remény barna és olajzöld színeivel — Swanilda, jöjj velem. Délszigetje vár. Hadd mondhassam a napról, melyen megláttalak: Benedetto sia'l giorno....

— Mondd, szeretsz?

— Ő szereti őt! — kiáltottak álmukból ébredten az ablakpárkány virágai. — Ő szereti őt — nyögött a zongora. — Ő szereti őt — csicseregtek kinn a madarak. Swanilda hallgatott.

— Sohajtani fogom örökre — szólt a tengerész szép kis bajuszát pödörve³⁾ — »Had we never loved so blindly.....«

A zongora chopini lágysággal és heinei keserűség-gel sirt. Mintha Maga A Nagy Mester (†) játszott volna rajta.

Swanilda hallgatott.

A tengerésztiszt fölkel s egész közel hajolt Swanilda arcához, úgy hogy a szemérmes érzi a félve húzó-dott össze.

— Szeretsz?

Swanilda tagadólag intett, s hallgatott.

Átkarolta hatalmas karjaival s egy hosszú csókot nyomott ajkára. A virágok ijedten bujtak össze. S a zongorából egy hosszú, fájdalmas nyögés hangzott fel, mint egy elkárhozott jaja.

Pedig csak a férj horkolt a másik szobában.

Swanilda ember-alatti erővel lökte el Leandert s e nevet rebegte:

— Gyárfás!

Igy hívták a horkolót.

A virágok sirtak, a holdsugár rémülten ugrott meg és Leander követni akarta őt.

¹⁾ Kohn Samu egyenruha- és hadi jelvény gyárából (Aradi utca 5. sz.)

W. J.

²⁾ Táborcsky és Parsch zeneműkereskedéséből. Hurcokodás miatt alólirott nál eladó.

W. J.

³⁾ Tiszaujlaki nemzeti bajuszpedró legfinomabb minőségben kapható Vértessy m. k. udv. illatszert raktárában (Kristóftér 6. sz.)

W. J.

E perczben fölkelt a nap. Isten veled, költői álmom!
Megjelent a próza.

Egy kézszorítás, hosszu, néma, sokat mondó.
Swanilda szemtelenül, hidegen nézett reá, utóljára.
Aztán elment. Swanilda követte szemeivel, a mint keresztül bujt a hosszu, keskeny, gót vitrailon, a mint leugrott a kertbe, s a virágok közt elsietett a messze távolba. Poor Yorick!

Ekkor egy fényes, ragyogó könnycsepp futott végig Swanilda arczán.

— Csingilingi — csilingelték a kis harangvirágok — ő szereti őt, ő szereti őt! — A szemérmes érzike szemecskéit lesütve rebegte az édes szavakat, s a pajkos kis him-kalinok is szerelemről suttogtak. Csak a passiflora hallgatott.

Az új nemzedék.

— Sándor levele Gyulához. —

Kedves barátom Gyula!

Leveledet melyet hozzám küldtél, e hó huszon hatodikán kaptam meg, amelyet nékem Szt. . . Bogdány barátom adot által, hogy ő azt a pedelustól váltotta ki. Azírt kérlek azért kedves barátom, máskor ne az Colédgyiumban küld az leveledet hanem a lakásomra, most ujfent idejegyzem az atreczemet, amelyet máskor igyird T. czi. Sz. . . Sándor ifju úrnak megkülönböztetett tisztelettel Debreczenbe (Hajdumegye) Meszenna utca hászám alatt salyát magának az kezében. — Én örültem leveleden mivel beváltottad az szavadat. Ami ez én ügyemetilleti illiti arról is írok egy par sort. Émmár nemleszek több Diák, hanem ojan pájára megyek ahol mintgyárt az első holnaptól kezdve 5—10, 15—20—25 osztrack értékű forintom járja holnaponkét. S már három év múlva szabadem ber leszek. lehetnék is tanuló is ismét is mivel szü leimis szeretnék is, De azt már nemteszem hogy ojan haszon-talan apró gyerekekkel járjak mint tik Igy jó lesz álopatom mert csak regeli 6 oratól tizenkét oratól hattoraig ismét leszek. hateheát bejöss egymást mindig látni fogjuk és baracsagom megfog maranni akönyv taram ismét fenfag álanni még pedig ugy hogyte Szta. . . és Király S. /Jókö/ mintleg job barátim fogjak a könyvtart kezel ni csak ugy veszte mint hatiték lene a fizetes pediglen már fejb lesz emelve ugyanis edig 8 vótt mostmár 10. lesz. tehát irdmeg jólesz é ez? így: ami az úlságot illeti. Abba is írok valamitt nevezetesen egy Gimnaziáni osztáj vizsgálja el múltván afluik a táblára jel szóúl ezt irták »Zsidó Üldözés«! furcsa kis komegyia volt ez azsidó flukat a többiek jól elpáholták, hanem még ennél furcsáb egymasik jelenet ammmelynek reszint énis szem tanuja voltam úgyanis szerdán dél előt sétálás közben az emlékert felé vetem útamat a hol egy igen furi jelenetre búkkantam úgyanis, egy zsidó fiut úgy elverték a fájuk hogy ha szétneem verik őket nemis tudom mi lét vóna zsidófiuból. Igy fojnak nálunk az idők

írhatnék még többet is de elebb elvárom zárt levélbe válaszólat és és azután írok többeket is kérlek tehát hamarosan válaszolj. Zárt levébe ird meg hogyan töttöd a vációt az után külgj egy verset a mejet aztán énis viszonzok. Egészségem hála istennek jó mejet nekedis kívánok ezekután soraimat bezárom

és kérésem ismételem
és maradok
szerető
barátod
sirig

Sándor

az nyomdász

A választ elvárom hamarossan Zárt levélben

Étusskámról is írok valamit!!
Óh! a drága életem legszeb virága
Nem haragszik már Sándorjára.
Ami volt minden el múlt: . . .
Valamennyi percz mind meg újult
Oly édesek avizsgaután aperczek
Hogy joban enél nemis kedvelhetek
Szemembenéz akis áldotteremtés
Mindanyiszor érzem szívem lökését.
Ugylátszik hogymár a kis kedves
Belém szeret és elnem veszhet
Szeretjük mi egymást sokáig
Halálunk Halálunk napjáig órájáig! . . .

Ez amit ide irtam nemisvers, nemis költői elbeszélés, nemis próza hanem! hanem! szívem érzésének keblembőlvaló szívemnek kifakadása.

Sándor

a nyomdász.

*

— Német kereskedő magyarsága. —

Alót irt azonnali elküldés mellett rendel:

— czásko à 4³/₄. Kilo Finom izlő nyugotindiai Kavét á 90 xr. val.
— » á 4³/₄ » kitünő Moccatörédék . . . á 78 «
's az ára posta utánvét mellett beveendő,
(posta utalvány mellett küldetik).

Anemkivánt kérem kitörni

1884. 8dik számú kiadás, Magyar ország részére.

*

— A gazda levele. —

M. Erzsebet mely Temesvaron Józsefvarosba F.urnak szolgál, egy közönséges levelet aláírás nélkül egy aszontól kapot, ilyen meghívásra nem engetem az ettávostatás, ha pedig szikséges, írjon a Törvénytészek és a taubizonyitas itt Temesvaron is meghiteltetni muszaj.

Kelt Temesvarott 1884 Marcus 13-dika.

G.

*

— Hivatalos stylus. —

(A „Bdpesti K.“-ből.)

CSŐD.

1518. K—i kir. jbiróság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy V. Ferencz jegyezetlen kereskedő K—n ingó és ingatlan vagyona ellen bir. törv. lap 1853. évi julius hó 28-án kelt 132. száma folytán a csőd elrendeltetett meg; és vezetésével R. János kir. tvszéki titkár továbbá M. János k—i kereskedő mind csőd-tömeggondnok bizták meg. A hitelező felek azonnal felhivandók, hogy követeléseket legkésőbbben folyó évi május hó 20-áig

vádolás formában, a K—n lakó A. D. ügyvéd mind tömeg képviselő ellen benyújtani, ellenben követelése a csődgondnok alá lévő vagyónából kizárattatik. Egyezés létesítésre, végleges csőd-tömeg gondnok és a hitelbizottmány választására, továbbá mely alakítás alatt a csődvagyonra további maradás elhatározásra a tárgyalás f. évi május hó 21-én d. e. 9 órára határozott meg, és a hitelező felek azon megjegyzéssel azon napra előidézzenek, hogy elmulasztási esetben a csődgondnok és a hitelező bizottmány rendelkezésével elégevének kell lenniök. — Kelt K—n, 1884. márczius hó 10-én. A kir. jbiróság vezetője.

— Megbízó levél. —

Kérem ez alul irt számokat az budji lottora mek irne minden sor száma 12 x fele abambora is fele szikoternora

M. T.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

W. A. Visszatérve abból a pátriából, melyben próféta a próféta, ebbe a hazába, melynek leg-nemesebb fiait meghazudtolják az álpróféták: csak az önhöz hasonló hívek támogatása ad erőt a kitértásra, kedvet a harczra. Arról, hogy a »F—g«-ben égig magasztalt dr. Leitner »hazánk«-a zsidó, arról persze sejtellemmel sem birt V. Gy. ur. — V. S. Duzzogás? — G. M. Olvashatólag írott nevét kérjük, hogy levelünk eltaláljon önhöz. — Timon. A korynthusi timár cseresava kissé hig. — „Kisvárosi miázmák.“ Csak büzők van, izük nincs. — Puttondy. Mi sem értjük, a Deák

Ferencz kerületében mért nem léptetik föl a tudós és lelkes Pártos Béla doktor urat? Legalább egy időre megszabadulnának a hívek a politikai versektől, melyeket ez idő szerinti röppint világgá a belváros költője. Különben legyen neki megbocsátva, mert nem tudja, mit versel. — M. A. Ne feledjük a régi mondást:

Muth hat auch der Mameluk,
Gehorsam ist des Christen Schmuck.

Vajszin. A »Tágblott«-nak első számát olvastuk csupán — be is értük vele — s így csak az ön szíves közlése által tudjuk, hogy ugyancsak kiporolták benne a T—a K—n szürke kaduját, nem az elméssel finom vesszejével persze, hanem honi bunkósbottal, ami német nyelven még szebben »vette ki magát.« Hogy miért hasonlítja a szürke kabátban kényelmeskedő T. Kálmánt pinzérhez, aki napszámában is az ünnepi fekete frakkot viseli: arra feleljenek meg a szikölő tágblott írástudói. — Buthy. Amit a »Bukaresti Híradó« május 3-ki számában a Porzó ígéretere nézve mond, az — föl vagyunk hatalmazva ennek a kijelentésére — nem egy fán termett a valósággal. Porzó ama lap szerkesztőjének nem tett semmi nemű ígéretet arra nézve, mily módon akar nyilatkozni a Bukarestben tapasztalt dolgok felől. El sem hallgatta mély föl-háborodását a Jászvásárt történeteken a »Stefan cel mare« ünnepén, s így érzett minden jó magyar. Hogy erre nézve az »Officer al Corónei Românei« más véleményen van, az nem a Porzó dolga. Nekünk semmi okunk udvarolni az oláhnak és sajtójának, melynek egyik francia nyelvű kolomposa épen a trónörökös-pár s a magyar mérnökök megerkezését megelőző héten valózkódó kommentárral kísérte egy bécsi lapnak szája ize szerint való kifakadásait a magyarság ellen, hosszúra nyujtva ki felénk az ő oláh-francia nyelvét. — H. E. Nehány darabját Hombr Misa bácsi helyesnek ítélte s köszönetét küldi. — Ccm. A megfejtések hol maradtak? A felgyógyulást örvendő tudomásul vesszük. — G. S. Meglesz. — F. A. Praestanter! Ami tanítást az enhazafi adott a Móricz gyerekeknek, az Oláh Zoltánon ütött ki. — I. F. Nem az ön munkáját, de a magunk nevét kerestük, melyet nem tartunk eléggé jelesnek arra nézve, hogy dedicatióknak legyen a tárgya. A kötetet el fogjuk olvasni s szívesen közöljük róla véleményünket. — Jrst. Vicczistitium? — R. E. Kolera ütött ki? —

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

H I R D E T É S E K.

Szliács vasas-fürdő

egyedüli ismert vasas-hévíz, mely szénsavban gazdag. Magy. államvasuti-, posta- és táviradaállomás.

Idény május 15-től szeptember 30-ig.

A szliácsi vasas-hévíz célszerű vérszegénység, sápkór, nő betegségek, hátgerinc és idegbetegségek, zsiabadás stb. ellen. Kényelmes, olcsó lakások, 3 jó vendéglő, állandó gyógyszerár, gyógymódhoz alkalmas savó, jó zenekar, hangversenyek, zeneestélyek, könyvtár, szép sétány stb. Utazás Budapestről 5 óra, Oderbergen át 4 óra alatt. Magyarországnak a legtöbb vasuti állomásai szolgáltatóknak ki menet- és térítjegyek $\frac{1}{3}$ mérséklettel, melyek az egész fürdőútvadra érvényesek.

Szobaárak június 15-ig és szeptember 1-jétől $\frac{1}{3}$ rész-zel olcsóbbak mint a dijszabás szerint.

Vendégek, kik május 15-től 25-ig érkeznek, valamint azok, kik augusztus 15-től 30 napig szándékoznak maradni, o. ért. 130 frt előlegez lehetése mellett, 30 napra étkezést, lakást, szolgáltatást, fürdőt a orosi kezelést — beleértve a gyógydíjakat is — nyernek. Azon fürdő-vendég-eknek kik szeptember 1-től kezdve három heti gyógyútdot óhajtának használni, a szobák fele árban számíttatnak. Fizetek minden könyvkereskedésben. Értesítést és prospectusokat adnak. Budapesten a fürdőorvosok Dr. Hensenfeld K. egyetemi tanár Dr. Szemere A. és a fürdő-igazgatóság Szliácscon, Zólyom megye.

GUMMI ÉS HALHÓLYAG
valódi párisi, (az ártalmatlanságot kezesesség vállalattal) nagyban és kicsinyben, tucszája 60 kr., 1, 2, 3, 4, 2. Női különbégek (Safety Sponges), tucszája 1, 2, 3 frt, suspenzióimok 80 kr., 1, 2 frt, megkötő titoktartás mellett az ősszeg beküldése vagy utánvétele mellett 30 Ft. Feitel Lipót, Bécs, Kärntnerstrasse 66.

Fontos szenvedőknek!

Keleti megbecsülhetetlen údvész találmánya.

Keleti sérvkötője egyike a leghíresebb orvosi scbészünk, dr. Kézmárcsy tanár ur szerint úgy van szerkesztve, hogy tökéletesen a testhez simul és a sérv irány és alakjához képest idomítható.

Ezen új találmányu sérvkötő egy sérvvédővel el van látva, mely a testet jizzadás ellen; de a sérvkötőt is elizzadás illetve o romlás ellen védi.

Árak: Uri vagy hóly sérvkötő egyoldalu 5 frt. Kettős 10 frt.

Megszerezhető csakis a győrsnál
KELETI J. Budapest, Kálmánstr. 2. sz.
Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Mulattató képek,

egészen új, pikáns francia modor legfinomabb kivitelben, dus választék. 20 drb a legpompásabb választékban 1 frt. és 2 frt. Möller J., Bécs, V., Castelligasse 19.